

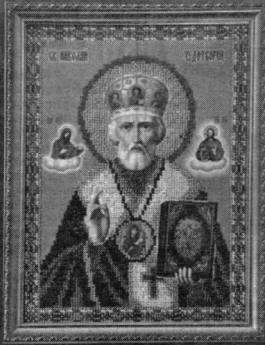

Світ захопленъ

Вишиваю... Вишиваю душу бісером на білім полотні

Чимало вже писали-переписали про майстринь бісероплетіння та вишивання... Та коли цей вид творчості опанує чоловік, то це не може не привертнути увагу. Адже не кожна жінка так вправно володіє голкою, як Едуард ТЕРЕЩУК - афганець, будівельник, майстер виробничого навчання.

3 стор.

Світ захопленъ

Вишиваю... Вишиваю душу бісером на білім полотні

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Ще й року немає його захопленню, а він гордо може похвалитися перед сажем рівно вигаптуваними намистинками на полотні. Якби рік тому хтось сказав, що зацікавиться вишиванням бісером, - посміхався, ділитися Едуард Георгійович, - ніколи не повірив би. Житель колишнього с. Сарни не звик сидіти без діла. Адже з дружиною Валентиною виростили три красуні-доньки, яким прагнули дати вищу освіту. Тож пропрацювавши тринадцять років у ПТУ-21, розрахувався й поїхав заробітчанином опановувати ремесло будівельника. Та, важко працюючи, підвело здоров'я: переніс інсульт і два інфаркти. Якось побачивши, як доньки перебувають в декретній відпустці, вишивають синопкам метрики бісером, зацікавився й вирішив узяти голку в руки. Дівчата ж лише посміхнулись, почувши

про татове бажання. Але дружина підтримала й придбала йому всі матеріали для початкового старту. Першою картиною був образ святого Миколая. Спочатку не все так гладко виходило, - розповідає пані Валентина, - трохи нерівно лягав бісер. Але він любить робити все точно, правильно, дуже вимогливий до себе, тому не поступався й підкорив дрібні намистинки.

До речі, дружини Едуард Терещук зустрів у Білорусі, де навчався в Індустріально-педагогічному технікумі в Пінську. І ось уже понад 30 років пліч-о-пліч вони крокують разом життям у любові та розумінні. Менші доньки Яна й Тетяна заміжні, але часто навідуються до батьків, аби потішити дідуся й бабуся внуками Назарчиком та Євгенком. Старша ж Наталя трохи рідше провідує рідних, адже працює в Об'єднаних Арабських Еміратах, тому приїжджає лише двічі в рік.

Згодом у помешканні Терещуків, яке вишивальник звів та облаштував влас-

норуч, красується все більше виробів із бісеру. Серед них велика картина Тайної вечері, яка увібрала в себе понад 40 тисяч намистинок. А вигаптував її Едуард Георгійович за місяць, звісно, з перерепочинком. А щоб зручніше було вишивати, змайстрував верстат, знайшовши ескіз на просторах Інтернету. Чимало вигаптував і подарував картин, рушничків на пасхальний кошик, які прикрашатимуть прийдешнє великоднє свято. Також у доробку чоловіка жіночі блузи та плаття. Дружині, між іншим, теж вишив гарне вбрання.

Кажуть у народі: «Болить бік дев'ятий рік, та й досі до болю не звик». Та це не про Едуарда Терещука. Людина, яка пройшла крізь чорну хмару Афганістану, пережила важкі недуги, зовсім не вважає на це. Навпаки, аби хоч щось допомогти сім'ї, дружині, він... вишивав.

Наталія ЯРЕМЕНКО.
Фото Василя СОСЮКА.